

гр. Шуменъ, Януарий 1934 год.

СИНЧЕЦЪ

МЕСЕЧНО ВЕСТНИЧЕ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Препоръчано отъ М. Н. П. съ **окръжно**
№ 35194 отъ 20. X. 1933 год.

Год. абонаментъ **5 лева** предплатени

Год

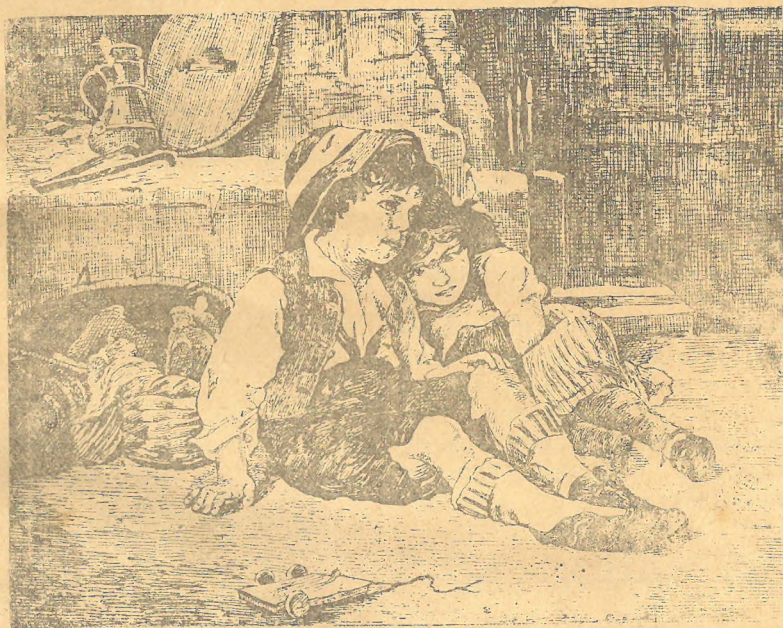
АДРЕСЪ: Редакция „Синчець“, ул. „Митрополитска“, 995
Шуменъ.

Брой

II

Редакторъ: **Г. П. Бойчевъ**

4

СИРАЧЕТА.

Дечица, погледнете
На горната картинка:
Две сирачета злочести
До загаснала каминка!

Срещу празниците свѣтли
Тѣхъ тѣга е навестила;
Смъртъ безщадна е отнесла—
Майчица имъ мила

Нѣма вече тѣ горкитѣ
Нейний гласъ да чуятъ.
Сад' приятели, сълзитѣ
Имъ, въ очи се кривятъ.

Царско правосъдие

(по Саади)

Единъ младъ човѣкъ, билъ плененъ отъ неприятеля на племето си. Царя на това племе го осъдилъ на смъртъ. Съзнавайки близкия си край и невъзможността да се спаси, той почналъ съ високъ гласъ, на езика на своитѣ деди да проклина царя.

Царьтъ слушалъ буйнитѣ слова на младия човѣкъ, но не разбиралъ езика на който говорилъ той, затова запиталъ първия си везирь.

—Какво говори пленникъ?

Първия везирь ималъ благородна душа и затова отговорилъ:

Господарю, той повтаря думитѣ казани отъ пророка за тия, които искатъ да укротятъ гнѣва си и да простятъ обидитѣ и неправдитѣ. Той още позовава Бога да даде сила на нещастнитѣ му родитѣли да изпиятъ чашата на огорчението, която имъ се поднася съ неговата смъртъ. Той се моли за Васъ.

Царьтъ се трогналъ като чулъ всичко това, и гнѣва му утихналъ. Обзело го милостъ и състрадание. И той отмѣнилъ присъдата си и заповѣдалъ да пуснатъ пленника на свобода.

Въ това време, при царя приближилъ втория везирь. Той билъ лошъ човѣкъ съ намерения сурови и зли.

—Знай господарю, казалъ той съ високъ гласъ, че първия везирь те излъга и заблуди. Осъдения въ изблика на безпомощната си яростъ те грѣмко проклинаше.

Царя свилъ вежди и се обърналъ гнѣвно къмъ втория везирь:

—Лъжата на първия везирь бѣше по приятна за моя слухъ, отколкото твоята истина. Той каза лъжа съ добро и милостиво намерение, а ти каза истината съ цель пагубна и зла. Азъ дадохъ опрощение на пленника, и думата си нѣма да повърна назадъ, но и твоео лице не желая повече да виждамъ гукъ.

Жертва на алкохола

Снѣгъ се сипе по земята,

Вѣтъръ люгъ подухва.

А сираче зъзне тамо,

По врати почуква.

Нѣма майка, ни татко то;

На свѣта самичко

Е останало горхото,

Клето и мжничко.

Вижте неговитѣ дрипи!

Вѣтъръ въ тѣхъ се пѣхва.

Плаче то горкото, клипа,

И тежко въздѣхва.

И съ ржка си вледенена

Чука по вратитѣ:

Де въ безгрижности залѣни,

Домъ, челядъ,—сж вситѣ.

Тамъ неискатъ и да чуватъ

За негъ горкичко.

Тѣ на топлото благуватъ:

Доволно имъ всичко.

И врата му не отварятъ.

Презъ прозор'ца малъкъ

Щомъ го видятъ, отговарятъ:

„Друг'де иде малъкъ“!

А нѣкои, по добрички,

Ужъ го съжеляватъ;

Тѣ сж „бедни“ къмъ парички,

Но съветъ му даватъ.

„Ето вратата на попа!

Тамъ кметската кжца!

Вижъ, на него ти потропай;

Той просѣкъ не връща“.

Зъзне бедното горкото,

И студъ го вледени.

С'сили сетни мжкне се то,

Съ крака вдървени.

Отъ фъртуна не види

Нищо то. И спира.

Вѣтъръ го шиба луди

И блѣска безспира.

И горкичкото сираче

Падна на земята.

То престана вече да плаче:

Топло му въ душата.

А надъ него вѣй фъртуна

Люта и небрежна.

И сирачето загина

Подъ прѣспата снѣжна.

—О, детенце, ти спомни си

Туй сираче клето!

И то носѣше въ гърди си

Туптежъ на сърдцето.

Нѣвга и то бѣ живѣло

Въ оволство честито,

Гладно то не бѣ седѣло;

Бѣше всѣвга сито,

Но я майка му горчица

Черна болестъ тръшна.

А баща му пияница,

Въ кжци се не връщащъ,

Единъ лень, пропиль той вече

Имотъ и имане,

Пиянъ въ улея реченъ

Падналъ, и не станалъ.

И отъ тоя день то трѣгва

Безъ свѣтей и мѣсто,

Жертва на баща нетрезвенъ—

Просяче злочесто.

Спомни си, детенце мило,

Туй сираче бедно:

Алкохола що убилъ е,

То не е последно.

Обичайте книгитѣ!

Драги малки четци, обичайте добретѣ книги! Добрата книга е най-добрия приятелъ на човѣка, които го съветва и напътва на всѣка стѣпка. Добрата книга окрила човѣшкия духъ. Когато четете хубава книга, чувствате, че ви израстватъ крилѣ. Книгата въздействува живо върху четеца и нейното въздействие е толкова по-голъмо, колкото е по хубава.

За това свикнете да четете. Научете се да търсите книгата. Да жадувате за нея! Това ще ви направи щастливи.

Нека видимъ какво е безъ книгитѣ. Погледнете вашитѣ по-стари близки, които незнайтъ да четатъ или не сж били научени да четатъ, какъ прекарватъ свободното си време въ скука и бездѣлие.

А скуката и бездѣлието омързеляватъ духовно човѣка. Такива хора които не обичатъ да четатъ, не могатъ лесно да се проникнатъ отъ много благородни начинания, като дори съ съревнование—безмилостивно ги рушатъ.

Невежеството и незнанието сж най-голъмитѣ врагове на всѣки напредѣкъ, както и на самия човѣкъ.

За това, драги четци, азъ ще ви кажа: „Обичайте книгитѣ“. Тѣ ще ви поучаватъ на добро. Моето желание е, изпитали въздействието на книгитѣ, вие да го предадете на вашитѣ по-малки братчета и сестрички. За това, уреждайте си малки домашни библиотечки съ книжки. Подреджайте ги грижливо на поличка или долапче. Давайце имъ най-хубавото мѣсто, както бихте направили съ единъ скъпъ гостъ и приятелъ. Нѣка въ очитѣ ви книгата не бжде проста хартия, както се е свикала обикновено да се гледа, а на съхранителница на скъпи духовни ценности. Научете се да уважавате книгата!

Какъ би било хубаво да има всѣки у дома си малка библиотечка (нищо че била много скроина) и родителитѣ проникнати отъ въздействието на добритѣ книги, съдействатъ за нейното осогатѣване?

Всички могатъ да си направятъ такава библиотечка. Всѣки родителъ може да отдѣли по нѣкой левъ за библиотечката, която съ усърдие подреджатъ неговитѣ деца и която ги тѣй много ползува. Не е оправдание, че безпаричието не имъ позволява това. Може да се хвърлятъ доволно луди пари за алкохолъ и тютюнъ! Какви грамади библиотеки съ хиляди томове унищожаватъ тютюна и алкохола!

А, какъ би било хубаво, вмѣсто да губи времето си въ кръчмитѣ и кафенетата, всѣки баща да донесеше на децата си некая хубава книжка,

и обкръженъ отъ тѣхъ, тѣхното веселие и смѣхъ наалюдаванъ отъ доверчивитѣ имъ очички, имъ прочете нещо хубаво?

Обичайте книгитѣ деца! И вмѣсто за играчки и сладкиши, давайце всѣко левче за книжка. Не забравяйте, че книгитѣ сж най-добритѣ сладкиши и играчки, които несъмнено ще ви принесатъ само полза.

Печелете нови приятели на книгитѣ!

с. Войвода.

Петъръ Ивановъ

Победителката.

М. Ешенбахъ.

Избухна страшна война. Всички добродетели и всички пороци се биеха на животъ и смъртъ. По телата имъ зѣеха ужасни рани, кръвъ шуртеше на потоци. Коварството и измамата бѣха нападнали справедливостта; любовта издѣхваше подъ хишнитѣ зжби на умразата и ноктитѣ на зависимостта; великодушнито хвъркаше въ рждетѣ на адчността, която го душеше. Много добродетели пострадаха този день, но и много пороци си изпатиха.

Само една отъ добродетелитѣ, една между всички воюващи, остана незакачена и непожтната: това бѣше—добротата.

Хиляди пжти замѣрена и промушена отъ стрелитѣ на оровната неблагоприятностъ, тя падаше, но веднага пакъ ставаше неуязвима и непобедима, и наново подкачаше борбата.

Настана нощъ, а борбата остана нерешена. Борцитѣ и отъ двете страни лежаха по бойното поле. Само добротата бодро крачеше между тѣхъ и подкрѣпяше страждующитѣ. Тогава и неприятелитѣ и признаха:—тя е непобедима!

Зима въ гърата.

Клонаци черни стърчатъ зловещо
срѣдъ люта зима.

Шепнатъ слова, проклинатъ нещо..

Какво ли има? . . .

Клатятъ се въ буря, пращатъ увиватъ,
продиратъ мрака.

Ту тихи въ страхъ, мълчатъ, униватъ..

Гора проплака:—

—Кжде остана,—о, топло лѣто,
дали пакъ идешъ?

Кога ще мине време проклето,
ела да видишъ;

Твоитѣ листи отъ оная година
паднаха долу.

Затисна ги лютата зима:
всичко е голо.

Ту стене, ту унива гората
и чака лѣто,

Да пекне слънце, върне листата
и време свѣто.

И. Д. Вихренски.

ЗАБАВНА СТРАНИЦА

Разрешение на задавките
отъ миналия брой

Хитритѣ Крадци
(решение)

Иванчо се покачилъ на гърба на Борко и така влѣзли въ лозето. Борко носилъ другаря си, а последния бралъ грозде. Така нито Иванчо е стъпвалъ съ кракъ въ чуждо лозе, нито пъкъ Борко е откъсвалъ грозде.

Ребусъ № 2

Решението на фразата е: Четете Синчеца!

Разрешили задавките отъ брой 2 и 3.

Вѣрно разрешили и дветѣ задавки.

1. Захариевъ Крумъ III кл. гр. Шуменъ.
2. Атанасовъ Донко, с. Кабакулакъ-Разградско.
3. Куманова Марийка III кл. гр. Шуменъ.
4. Даскалова Люля III кл. гр. Шуменъ.
5. Цоневъ Димитъръ IV отаѣление гр. Елена
6. Ванковъ Борисъ I кл. с. Ендже Шуменско.
7. Сийка и Танаска учки с. Иванча, Търновско
8. Албертъ Фархи, гр. Шуменъ
9. Мончо М. Соломоновъ, гр. Шуменъ

Вѣрно разрешили по една задавка.

1. Ноковъ Димитъръ гр. Бѣла Слатина
2. Харалановъ Любомиръ II кл. гр. Шуменъ
3. Симеонова Сийка с. Ветово Русенско
4. Димка Иванова учка II кл. гр. Ломъ
5. Марийка Ив. Тонева — гара Златенъ Долъ
6. Димитровъ Димитъръ I кл. гр. Шуменъ
7. Ахмедъ Мехмедовъ III кл., гр. Шуменъ
8. Релина И. Фархи, гр. Шуменъ.

З а б е л е ж к а. Въ миналия брой при предаване решението на задачата „Подаренитѣ орѣхи“ се е допуснала една важна грешка. Да се чете 21, вмѣсто 12, което число съответствува на решението.

Кой колко носи?

(Задача)

Вървѣли по пътя две братчета и носѣли нѣщо. Голѣмото пѣшкало: „Защо пѣшкаш?“ Запитало малкото братче. „Тежи ми товарътъ“ отвърнало по-голѣмото. „Моятъ товаръ е повече и пакъ не пѣшкамъ“, „казало по-малкото „Какъ така?“, запитало голѣмото. „Ако ми дадешъ 1 кгр. отъ твоя товаръ, моя ще стане двойно повече, а ако ти дамъ азъ 1 кгр. отъ моя товаръ ще имаме по равно“, отвърнало по-малкото братче. Кой колко носи?

Ив. К. Бончевъ

Какъ да се раздѣлятъ?

(задача)

Двама араби, които пѣтували заедно, седнали подъ една палма за да обѣдватъ. Единиятъ носѣлъ съ себе си петъ хлѣбчета, а другиятъ три. Току що почнали да обѣдватъ, при тѣхъ дошелъ трети арабъ и помолилъ да го приематъ да обѣдва съ тѣхъ, за което ще заплати. Арабитѣ се съгласили. Когато хлѣбчета били изядени, гостътъ заплатилъ осемъ пиастри и си отишелъ. Арабитѣ почнали да мислятъ, какъ най-справедливо трѣбва да раздѣлятъ полученитѣ пари, но не могли да решатъ тази задача. А вие, читателю?

Я. Перелмонъ

Всички разрешили и дветѣ задачи ще получатъ подаракъ отъ редакцията по една книжка за прочитъ.

Решилиятъ по една задача, ще поместимъ само имената имъ въ вестника.

Б.Р. Груповитѣ абонати на Синчеца ще получатъ брой 1 на „Искричка“ следъ нѣколко дни, а единичнитѣ съ брой 5.

Къмъ малкия читателъ.

Може би, малки читателю, вие не знаете, че де се издаватъ книги, списания и вестници, за деца безъ разрешението и контрола на Мин. на нар. просвѣта е прѣстъпление. Уредницитѣ на такива вестници и списания сж длѣжни на време да направятъ постѣпки за да имъ се даде нуждното разрешение и одобрение на изданията имъ. А когато тия издания сж много хубави, Мин. на нар. просвѣта ги препорѣчва.

Ето малки читателю, съ окръжно № 35194 отъ 20 януари 1933 год. Министерството препорѣчва и СИНЧЕЦЪ.

Четете вашия любимъ Синчеца! Агитирайте за неговото най-широко разпространение. Само така той ще може да се подобри още повече. Само чрезъ вашата помощ може да видите Синчеца много цвѣтенъ на дебелъ хубава хартия, съ подбранъ и подреденъ хубавъ материалъ и много безплатни приложения.

Ние обещахме да дадемъ единъ брой в-че Искричка, но насжрдчени отъ успѣха, съ които се посрещатъ Синчеца навредъ, ние ще издадемъ и 2 брой Искричка съ Великденския брой.

Пожелавайки Ви весело прекарване на празниците Синчеца Ви поздравлява.

Отъ редакцията

Печатница „ЗОРА“ — Шуменъ